



Bruksela, dnia 2 października 2012 r.

## KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu  
przy Unii Europejskiej

### Sprawozdanie nr 71/2012

## **Sprawozdanie z posiedzenia Komisji ds. Gospodarczych i Monetarnych Parlamentu Europejskiego z udziałem parlamentarzystów krajowych na temat europejskiego okresu oceny za 2012 r.**

**Bruksela, 26 września 2012 r.**

W dniu 26 września br. odbyło się posiedzenie Komisji ds. Gospodarczych i Monetarnych (ECON) Parlamentu Europejskiego, w którym udział wzięli przedstawiciele parlamentów narodowych. Celem spotkania była debata na temat europejskiego okresu oceny (semestru) za rok 2012 r. Parlamentarzyści zapoznali się ze sprawozdaniem posła **Jean-Paula Gauzesa** w sprawie europejskiego okresu oceny na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2012. Spotkanie stanowiło jeden z punktów zwykłego posiedzenia komisji ECON. Jego założeniem było wzmocnienie współpracy pomiędzy PE i parlamentami narodowymi w ramach europejskiego okresu oceny.

Podczas spotkania stroną polską reprezentował senator **Piotr Gruszczyński**, zastępca przewodniczącego Komisji Budżetu i Finansów Publicznych Senatu RP.

#### • **Tło dyskusji**

Komisja ECON uznała, że jest to właściwy moment na omówienie wyników europejskiego okresu oceny 2012, ponieważ zalecenia dla poszczególnych krajów, przyjęte przez Radę jeszcze przed przerwą wakacyjną, będą musiały być wdrożone do projektów budżetów krajowych, które są obecnie omawiane w parlamentach narodowych.

Ponadto, w chwili obecnej, w związku z kryzysem zadłużenia, który negatywnie wpływa na ożywienie gospodarcze w Europie, decyzje podejmowane przez jeden

parlament narodowy ws. budżetu krajowego mogą mieć wpływ na inne państwa członkowskie.

Sprawozdanie PE z własnej inicjatywy w sprawie europejskiego okresu oceny na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2012 jest obecnie przedmiotem dyskusji w Parlamencie Europejskim (sprawozdawca: poseł Gauzès). Celem debaty w PE było uzupełnienie tego raportu o argumenty przedstawione przez parlamenty narodowe - nim ten raport zostanie formalnie przyjęty przez Parlament Europejski w październiku br. Celem raportu jest przekazywanie stanowiska PE do Komisji Europejskiej nt. europejskiego semestru 2012, zanim Komisja Europejska wyda Roczną Strategię Wzrostu, w której określone zostaną priorytety gospodarcze i budżetowe na przyszły rok

- **Wstęp - omówienie sprawozdania posła Gauzesa nt. europejskiego okresu oceny 2012**

Spotkanie otworzyła przewodnicząca komisji ECON, eurodeputowana **Sharon Bowles** (EPP, Wielka Brytania), która powitała zgromadzonych i podkreśliła wagę współpracy i konsultacji z parlamentami narodowymi.

Następnie głos zabrał poseł **Jean-Paul Gauzes** (EPP, Francja), który powiedział, że wdrożenie semestru europejskiego powiązane jest z faktem istnienia niewystarczającej koordynacji polityki gospodarczej, co po części doprowadziło do kryzysu zadłużenia. Pomysł wprowadzenia semestru europejskiego miał na celu ograniczenie „efektu zarażania się od siebie państw członkowskich” i sprzeczności między ich politykami budżetowymi i finansowymi. Europejski okres oceny pozwala na koordynację ex ante w kontekście strefy euro, zarówno poprzez przekazywanie planów projektów budżetów, jak i omawianie głównych planów reform polityki gospodarczej, aby uwzględnić i ograniczyć uboczne skutki działań krajowych dla innych krajów lub całej strefy euro. Założeniem było rozpoczęcie debaty na szczeblu europejskim nt. skutków przyjętej polityki gospodarczej i finansowej zarówno dla danego państwa, jak i jej wpływu na stosunki tego państwa z innymi państwami członkowskimi UE i ewentualne wprowadzenie korekt.

Sprawozdawca podkreślił, że podczas debaty nt. semestru europejskiego i w trakcie przygotowań budżetów krajowych konieczne jest określenie elementów, które w poszczególnych budżetach mogłyby mieć negatywny wpływ na sytuację w danym państwie, ale również w państwach ościennych. Debata nt. semestru toczy się między KE i Radą a Parlament Europejski jest w nią włączony w fazie przygotowawczej. PE

opiniuje ww. elementy i ocenia zalecenia na szczeblu europejskim. PE nie ingeruje w sytuację państw członkowskich. Zależy mu na tym, by wytyczne przygotowywane przez KE i zatwierdzone przez Radę były jasne i skuteczne. Aby semestr europejski był skuteczny, powinien przyjmować zalecenia odpowiadające na konkretne problemy i umożliwiać lepsze skoordynowanie polityk gospodarczych.

Sprawozdawca powiedział, że druga część roku to semestr krajowy - wtedy państwa członkowskie rozpoczynają prace nad budżetem, uwzględniając wytyczne przyjęte na szczeblu europejskim. Pociąga to za sobą pytanie o znaczenie poszczególnych państw i gremiów oraz tego, o czym zdecydowano na szczeblu europejskim a także decyzji na szczeblu krajowym, przy poszanowaniu prerogatyw parlamentów narodowych w kwestii głosowania nad budżetem.

Sprawozdanie posła Gauzesa uwzględnia poprawki grup politycznych i określa jasne, realistyczne i pragmatyczne stanowisko PE nt. semestru. Parlament Europejski ma za zadanie zapewnienie poziomu kontroli demokratycznej na szczeblu europejskim. PE nie ma absolutnie zamiaru oceniania wytycznych wobec państw członkowskich, czy wyręczania parlamentów narodowych z ich własnych prerogatyw. Chodzi tylko to, by decyzje, które zapadły na szczeblu europejskim były kontrolowane w sposób demokratyczny i by tę rolę kontrolną odegrał PE.

PE popiera podejście KE, która proponuje reformy strukturalne i zrównoważony charakter budżetów w perspektywie długoterminowej. Prawdziwe pytanie brzmi - czy państwa członkowskie podejmują wystarczające zobowiązania, by zrealizować te elementy polityki, które mają poprawić ich stabilność finansową? Ważne jest, by państwa członkowskie wypełniały obiecane zobowiązania i podejmowały zapowiedziane działania i by na szczeblu europejskim śledzić przyjmowanie i realizację tych działań – sprawdzać, czy są to działania na miarę wyznaczonych celów. Chodzi o lepszą skuteczność działań gospodarczych i finansowych państw członkowskich, by zapewnić stabilność finansową, potrzebną dla zachowania wiarygodności UE i tworzenia miejsc pracy dla obywateli.

- **Dyskusja z udziałem parlamentarzystów krajowych i posłów do PE**

**Kai Jan Krainer** (Austria) powiedział, że ważne jest, by pracować przez cały rok nad polityką budżetową. Zaznaczył, że istotna jest równowaga między obszarem finansów i gospodarki a kwestiami socjalnymi. Ważne jest również osiągnięcie celów strategii Europa 2020, uwzględniając jednak kwestie deficytu i zadłużenia. W jego opinii

znacznie bardziej palącym problemem jest obecnie bezrobocie, dlatego należy się zastanowić nad zwalczaniem bezrobocia a nie problemami z deficytu i zadłużenia.

**Carl B Hamilton** (Szwecja) podkreślił, że póki co Szwecja nie jest w strefie euro a społeczeństwo szwedzkie jest w tej kwestii podzielone. Zaznaczył, że wszystkie drzwi powinny pozostać jednak otwarte, jeśli chodzi o wejście do strefy euro. W kontekście systemu nadzoru powiedział, że w Szwecji jest bardzo surowy system nadzoru oraz towarzyszących im instrumentów. Wszystkie te środki, włącznie z reformą systemu emerytur, bardzo dobrze się sprawdziły w okresie kryzysu - z tego względu Szwecja nie chce, by ich system został zakłócony przez pomysły unijne. Opowiedział się za surowymi zasadami nadzoru budżetowego.

**Elisa Ferreira** (S&D, Portugalia), sprawozdawczyni z ramienia S&D, podkreśliła istotę swobody definiowania semestrów. Ponadto zwróciła uwagę na brak równowagi we wzroście gospodarczym w poszczególnych państwach członkowskich. Podkreśliła, że analizując konsekwencje kryzysu, bardzo istotny wydaje się brak regulacji rynków finansowych. Semestr europejski ma wprowadzać dodatkową dyscyplinę budżetową. PE zależy na połączeniu dyscypliny budżetowej z koniecznością podejmowania działań w strefie euro – np. na rzecz innowacyjności.

**Philippe Marini** (Senat, Francja) powiedział, że jego Komisja ma zająć się dwoma podstawowymi tekstami: ratyfikacją traktatu (pakt fiskalny) i ustawą o finansach publicznych. W Senacie przeważa lewica, ale jej głosy nie wystarczą do ratyfikowania traktatu, jeśli opozycja nie opowie się po tej samej stronie. Ustawa o finansach publicznych, będąca prawem pierwotnym, odnosić się będzie do kwestii budżetowych. Kwestie gospodarcze, finansowe, deficyt strukturalny, itp., będą do niej wprowadzone, gwarantując wielostronny nadzór nad finansami. Na koniec senator Marini zasugerował, by podczas tego rodzaju spotkań w przyszłości skupiać się na konkretnych tematach.

**Georges Gilkinet** (Izba Reprezentantów, Belgia) podkreślił, że ważne jest wzmocnienie dialogu między PE i parlamentami narodowymi. Wyraził swoje ubolewanie nad wytycznymi KE dla Belgii, takimi jak np. ograniczenie wydatków, ale równoczesne pominięcie przychodów np. z przestępstw gospodarczych czy też konieczność zaniechania indeksacji płac, która stanowi element równowagi społecznej i ekonomicznej i jest wynikiem dialogu z partnerami społecznymi. Zwrócił również uwagę na kwestie bardzo ważne z punktu widzenia gospodarki, tj. wskaźnik ubóstwa, inwestycje w energetykę, badania odnawialne i rozwój, itp. W jego opinii trzeba mieć na uwadze możliwość przekazania środków na rzecz inwestycji w

gospodarkę realną, ponieważ tu tkwi potencjał tworzenia nowych miejsc pracy. Ponadto, zbyt mało uwagi poświęca się zwalczaniu spekulacji i reformie sektora bankowego. W tym kontekście istotne jest opodatkowanie transakcji finansowych. Na koniec podkreślił konieczność uwzględnienia elementów środowiskowych i społecznych.

**Emilie Turunen** (Zieloni, Dania) powiedziała, że jej grupa polityczna popiera koncepcję semestru i dyskusję na temat zakłóceń równowagi makroekonomicznej i ich korekty. Konieczne jest zapewnienie właściwej równowagi i spójności między celami Europa 2020 i gospodarczymi. W celu przedstawienia korzyści semestru i potencjalnych problemów istotne jest zaangażowanie partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego.

**Alex White** (Irlandia) zwrócił uwagę na konieczność koordynacji semestru. Program działań powinien być zaplanowany na cały rok kalendarzowy. Irlandia radzi sobie dobrze i wypełnia postawione warunki. W parlamencie przyjmowanych jest mnóstwo ustaw i nowelizacji, m.in. ws. rynku pracy, emerytur, itp. Dyscyplina i surowe wypełnianie obowiązków, które narzuca semestr, są istotne. Zwrócił również uwagę na konieczność wyważenia roli między parlamentami narodowymi i PE, których kompetencje czasem są zbieżne, jednak często się różnią. Spytał się o przyszłość traktatu stabilnościowego.

**Eduardo Cabrizio** (Portugalia) podkreślił, że parlament portugalski przywiązuje wielką dużą wagę do debaty nt. semestru europejskiego. Konieczne jest wypracowanie bardziej skoordynowanego stanowiska między PE i parlamentami narodowymi. Portugalia musi podjąć trudne decyzje związane z oczekiwaniami wobec tego kraju. Większe uczestnictwo obywateli i pogłębiony dialog w Europie są konieczne, bowiem Europa jest zbudowana na solidarności. Memorandum porozumienia między państwami członkowskimi jest konieczne do opracowania. W Portugalii panuje przekonanie, że najważniejsze jest stosowanie środków dyscypliny fiskalnej połączone z inwestycjami w zatrudnienie. W Portugalii jest wiele obaw w związku z szalejącym bezrobociem, które osiągnęło najwyższy poziom od wielu lat a recesja okazała się głębsza niż to zakładał program naprawczy. Konieczna jest koordynacja celów polityki fiskalnej i łagodzenie niekorzystnych skutków społecznych. W jego opinii dwupak i sześciopak przyczynią się do poprawy konkurencyjności i solidarności oraz podejmowania działań na rzecz rozwoju i zatrudnienia.

**Derk Jan Eppink** (ECR, Belgia) skupił się na omówieniu braku użyteczności semestru europejskiego. Przyznał, że zgadza się w znacznej mierze z zaleceniami KE dla poszczególnych państw, choć nie ma w nich żadnych elementów zaskakujących, bowiem od lat OECD i MFW proponują te same działania. Ponadto, KE zaleca państwom członkowskim podejmowanie działań, które już podejmują. Jeśli państwa członkowskie zignorują zalecenia Komisji, to nie ma to żadnych negatywnych skutków. Tak więc często państwa członkowskie lekceważą je. Podał przykład Francji i zalecenia numer 1 KE dotyczącego podniesienia wieku emerytalnego we Francji, podczas gdy jednym z pierwszych działań prezydenta Francji było jego ograniczenie. Odniósł się również do kwestii dialogu i wymiany poglądów z ministrem finansów Belgii, który naszkicował optymistyczny obraz gospodarki Belgii. Okazało się jednak, że Belgia nie wydzwignęła się z zapaści, ale pogrąża się coraz bardziej i jest poniżej średniej europejskiej. Stwierdził, że wszyscy czują się oszukani a dialog monetarny z Belgią był show, napędzającym artykuły prasowe. Tak więc w jego opinii użyteczność semestru jest znikoma. Na koniec stwierdził, że należy wspierać reformy strukturalne, zwłaszcza w kontekście zrównoważonego systemu zabezpieczenia socjalnego, ograniczenia biurokracji, itd.

**Leopolds Ozolins** (Łotwa) powiedział, że w przypadku semestru konieczna jest większa elastyczność, jeśli chodzi o kalendarz. Po pierwsze, krajowe plany konwergencji i reform nie mogą być składane w kwietniu. Państwa członkowskie potrzebują więcej czasu. Po drugie, ważna jest synchronizacja w powstawaniu wielu różnych dokumentów – dorocznych sprawozdań, testów, itp. oraz harmonizacja krajowych programów reform i konwergencji. Po trzecie, potrzebne są precyzyjne informacje nt. różnych posiedzeń i spotkań oraz niepowielanie debat. Po czwarte, ważne jest doprecyzowanie przekazywanych informacji oraz rzeczywisty dialog. Zaproponował omawianie wspólnej polityki podatkowej w ramach semestru europejskiego.

**Kestutis Glaveckas** (Litwa) powiedział, że w jego kraju wyciągnięto wnioski z kryzysu. Reformy na Litwie wprowadzane są z sukcesem, choć przyznał, że są niezwykle trudne do przeprowadzenia. Niedługo odbędą się wybory do litewskiego Sejmu, co oznacza, że nowy budżet będzie przyjęty w nowym składzie. Zauważył, że semestr europejski jest niezwykle ważny z punktu widzenia psychologicznej strony kryzysu. Potrzebne są debaty i dyskusje, bowiem sprzyjają wypracowaniu rozwiązań dotyczących kwestii fiskalnych, ale również kwestii społecznych.

**Marisa Matias** (Zjednoczona Lewica/GUE, Portugalia) podkreśliła, że ważne jest pogodzenia mechanizmów dyscypliny budżetowej z celem wzrostu gospodarczego.

Polityka kończy się fiaskiem, jeśli cele są niewłaściwie dobierane. Podstawowymi problemami są obecnie brak wzrostu gospodarczego i wysoki poziom bezrobocia. Nie ma jednego sposobu na rozwiązanie tych problemów. W Portugalii podejmowane są różne działania, które jednak ograniczają się do zaciskania pasa i oszczędności i nie są nastawione na wzrost i tworzenie nowych miejsc pracy. Konieczne jest wydzwignięcie się z problemu zadłużenia, ale proponowane środki, tj. prywatyzacja usług publicznych, uelastycznienie prawa pracy, presja na zmniejszenie kosztów pracy, itp. są nieadekwatne. Konieczne jest znalezienie innego rozwiązania niż polityka godzenia w interesy państw członkowskich.

**George Negri** (Luksemburg) powiedział, że popiera system semestru europejskiego. Obecnie poszukuje się równowagi między dyscypliną budżetową i koniecznością napędzenia wzrostu gospodarczego przez inwestycje publiczne, bo to prowadzi do tworzenia nowych miejsc pracy i zachowania już istniejących. Parlamentarzystów niepokoi los ludzi młodych. W Luksemburgu podejmowane są działania mające na celu reformę systemu emerytalnego. Indeksacja płac zdała również egzamin, bo pozwala dostosować płace do rzeczywistych kosztów życia, co gwarantuje spokój społeczny. Problem krajów strefy euro to problem koordynacji, podążania naprzód we wspólnym kierunku. Z drugiej strony jednak każdemu krajowi zależy na zachowaniu dozy autonomii budżetowej. Semestr europejski powinien być systemem elastycznym, który ewoluuje wraz z potrzebami. Istotne jest, by w sposób ciągły prowadzić wymianę poglądów między PE i państwami członkowskimi, tworząc system zaleceń, oceny i weryfikowania podjętych działań. Byłby to cykl samonapędzający się, który dobrze by się sprawdzał.

**Herman De Croo** (Izba Reprezentantów, Belgia) powiedział, że kryzys pokazał, że nie można działać w ramach unii politycznej, jeśli nie stworzy się wcześniej katalogu zasad w kontekście unii gospodarczej. Zazaczył że nie tylko na poziomie krajowym powinniśmy starać się pogodzić ortodoksyjność budżetową ze wzrostem gospodarczym - tak powinno być również na poziomie UE.

**Pervenche Beres** (S&D, Francja) podkreśliła, że semestr europejski jest bardzo ważny a parlamentarzyści europejscy i narodowi podzielają wspólne cele. Powiedziała, że w działaniach Rady jest pewna dwuznaczność, ponieważ państwa członkowskie w ramach semestru europejskiego przekazują krajowe programy reform, stabilności i konwergencji, po czym pojawiają się wytyczne Rady (rządów), które zatwierdzają te cele krajowe. W Parlamencie Europejskim z kolei formułowane są konkretne propozycje, które pozwolą na poczynienie wyraźnych postępów. W kontekście współpracy PE i parlamentów narodowych, posłanka Beres przedstawiła

pierwszy raport zlecony zewnętrznej firmie konsultingowej, który ocenia funkcjonowanie semestru europejskiego. Wyniki tych badań stanowią pożyteczną podstawę, bo przedstawiają wnioski z pierwszych kroków w ramach semestru europejskiego, choć są nieco rozczarowujące, ponieważ nie uwzględniają wszystkich działań podejmowanych przez PE, który od 2004 roku organizuje spotkania z parlamentami narodowymi celem przygotowania się do wiosennych posiedzeń Rady.

Zauważyła również, że w ramach semestru europejskiego państwa członkowskie mają przedkładać krajowe plany na rzecz zatrudnienia. Niektóre z państw się z tego wywiązały, inne nie, a Komisja Europejska "ma to w nosie". Praca włożona przez niektóre państwa członkowskie poszła na marne, ponieważ cały proces został zahamowany przez tych, którzy się nie wywiązali ze zobowiązań. Za przedłożenie tych planów nie było żadnej nagrody, a tym, którzy tego nie zrobili, uszło to na sucho.

W przyszłym roku należy przedstawić jasną wizję tego, czego oczekujemy od dorocznego przeglądu wzrostu. KE powinna uwzględnić dwa aspekty: pogorszenie się sytuacji gospodarczej w państwach członkowskich i niemożność dotrzymania kalendarza narzuconego dla strefy euro. Po drugie, Komisja Europejska musi uwzględnić fakt, że jej zalecenia dla jednego państwa mają konsekwencje dla innego państwa. Mamy do czynienia ze swoistym efektem domina, o czym Komisja Europejska zdaje się zapominać.

**Sven Giegold** (Grupa Zielonych / Wolne Przymierze Europejskie, Niemcy) powiedział, że wiele z zaleceń KE było bardzo pożytecznych. Strategia Europa 2020 nie została jednak uwzględniona w wystarczającym stopniu – cele klimatyczne i zwalczania ubóstwa zostały pominięte. Wiele zaleceń jest konkretnych. W przypadku Niemiec jednak zalecenia są takie same, jak zeszłoroczne, bo tak naprawdę nic się nie zmieniło. Dla przykładu - lepszy dostęp uczniów do dobrej edukacji, system podatkowy, który sprawia, że osobom gorzej zarabiającym nie opłaca się wchodzić na rynek pracy, itp. Konieczne jest bardziej szczegółowe omawianie zagadnień tematycznych. Komisja Europejska powinna być nieco bardziej rygorystyczna i a jej działania bardziej przejrzyste.

- **Podsumowanie dyskusji**

Podsumowując spotkanie **Jean-Paul Gauzes** (EPP, Francja) powiedział, że w ramach semestru europejskiego trzeba rozwiać pewne obawy. Część uczestników mówiła, że państwa członkowskie bardzo różnią się od siebie i trzeba być ostrożnym, by tego stanu rzeczy nie naruszyć, poprzez proponowanie niewłaściwych rozwiązań.



Przedstawiciele Szwecji i Luksemburga mówili o indeksacji płac. Przedstawiciel Austrii mówił o konieczności podejmowania działań długofalowych, gdzie taki proces kontroli budżetu rozpisany jest na kilka lat. Wielu uczestników zwracało uwagę na fakt, że europejski semestr powinien być procesem dynamicznym, elastycznym i działać na rzecz konwergencji. Przedstawiciel Danii mówił, że pewne wskaźniki w ramach semestru są niewystarczające. Wielu przedstawicieli wypowiadało się, że semestr europejski jest przydatny, choć należy mieć na uwadze konieczność zachowania prerogatyw parlamentów narodowych. Trzeba zastanowić się również nad kwestią konkurencyjności, o czym mówił poseł z Portugalii a jednocześnie trzeba otworzyć debatę na temat drogi, którą trzeba pójść i środków, które należy podejmować. Poseł z Portugalii mówił, że te środki trzeba określać na poziomie krajowym. Jeśli tak by się stało, to praktycznie dialog Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych pozbawiony zostałby treści. Przyznał jednak, że inicjatywa do podejmowania działań leży po stronie państw członkowskich.

Podczas dyskusji zwrócono uwagę na kilka niedociągnięć semestru europejskiego. Przede wszystkim konieczne jest proponowanie bardziej konkretnych zaleceń i ocena, czy wcześniej wyznaczone cele są realizowane lub w jakim stopniu zostały zrealizowane. Zwrócono również uwagę na fakt, że na początku realizacja zaleceń może powodować wzrost bezrobocia i z tego względu trzeba prowadzić analizę realizacji zakładanych celów w dłuższej perspektywie.

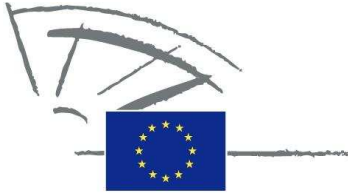
Uczestnicy podkreślili również konieczność debaty na temat semestru, częstych i regularnych konsultacji PE i parlamentów narodowych oraz wyznaczania konkretnych tematów dyskusji, by refleksja wspólnotowa była faktycznie użyteczna. Poseł Gauzes przypomniał na koniec, że PE nie rości sobie prawa do hegemonii i nie chce zawłaszczyć dla siebie wszystkich kompetencji i chętnie dzielić się będzie nimi z parlamentarzystami krajowymi.

Przewodnicząca **Sharon Bowles** powiedziała, że w przyszłych latach celem PE będzie zorganizowanie dwóch dużych spotkań z udziałem parlamentów narodowych - przed wiosennym posiedzeniem Rady i po przerwie letniej. Zadeklarowała również, że PE chce zacieśnienia dialogu z parlamentami narodowymi.

**Opracowała:**  
**dr Magdalena Skulimowska**

**Projekt sprawozdania posła Gauzesa:**

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/commissions/econ/projet\\_rapport/2012/492923/ECON\\_PR\(2012\)492923\\_PL.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/commissions/econ/projet_rapport/2012/492923/ECON_PR(2012)492923_PL.pdf)



PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

---

*Komisja Gospodarcza i Monetarna*

---

**2012/2150(INI)**

18.7.2012

## **PROJEKT SPRAWOZDANIA**

w sprawie europejskiego okresu oceny na potrzeby koordynacji polityki  
gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2012  
(2012/2150(INI))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Jean-Paul Gauzès

PR\_INI

## SPIS TREŚCI

**Strona**

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO ..... 3

## PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie europejskiego okresu oceny na potrzeby koordynacji polityki gospodarczej:  
realizacja priorytetów na rok 2012**

**(2012/2150(INI))**

*Parlament Europejski,*

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136 w związku z art. 121 ust. 2,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych<sup>1</sup>,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich<sup>2</sup>,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro<sup>3</sup>,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu<sup>4</sup>,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania<sup>5</sup>,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro<sup>6</sup>,
- uwzględniając załącznik I do konkluzji Rady Europejskiej z dnia 24-25 marca 2011 r. zatytułowany „Pakt euro plus – ściślejsza koordynacja polityki gospodarczej służąca zwiększeniu konkurencyjności i konwergencji”<sup>7</sup>,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 listopada 2011 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego 2012” (COM(2011)0815),

<sup>1</sup> Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.

<sup>2</sup> Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.

<sup>3</sup> Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.

<sup>4</sup> Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.

<sup>5</sup> Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

<sup>6</sup> Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

<sup>7</sup> <http://register.consilium.europa.eu/pdf/pl/11/st00/st00010-re01.pl11.pdf>

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie wkładu do rocznej analizy wzrostu gospodarczego 2012<sup>1</sup>,
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie wdrażania ogólnych wytycznych dotyczących polityk gospodarczych państw członkowskich, których walutą jest euro (COM(2012)0301),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Austrii z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Austrię programu stabilności na lata 2011-2016 (COM(2012)0306),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Belgii z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Belgię programu stabilności na lata 2012-2015 (COM(2012)0314),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Bułgarii z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Bułgarię programu konwergencji na lata 2012-2015 (COM(2012)0302),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Cypru z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Cypr programu stabilności na lata 2012-2015 (COM(2012)0308),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Republiki Czeskiej z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat programu konwergencji przedstawionego przez Republikę Czeską na lata 2012-2015 (COM(2012)0303),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Danii z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Danię programu konwergencji na lata 2012-2015 (COM(2012)0304),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Estonii z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Estonię programu stabilności na lata 2012-2015 (COM(2012)0311),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Finlandii z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Finlandię programu stabilności na lata 2012-2015 (COM(2012)0312),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Francji z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Francję programu stabilności na lata 2012-2016 (COM(2012)0313),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Niemiec z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Niemcy programu stabilności na lata 2012-2016 (COM(2012)0305),

---

<sup>1</sup>Teksty przyjęte: P7\_TA(2012)0048.

- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Grecji z 2012 r. (COM(2012)0307),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Węgier z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Węgry programu konwergencji na lata 2012–2015 (COM(2012)0317),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Irlandii z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Irlandię programu stabilności na lata 2012–2015 (COM(2012)0316),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Włoch z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Włochy programu stabilności na lata 2012–2015 (COM(2012)0318),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Łotwy z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Łotwę programu konwergencji na lata 2012–2015 (COM(2012)0320),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Litwy z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Litwę programu konwergencji na lata 2012–2015 (COM(2012)0319),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Luksemburga z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Luksemburg programu stabilności na lata 2012–2015 (COM(2012)0315),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Malty z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Malte programu stabilności na lata 2012–2015 (COM(2012)0321),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Niderlandów z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Niderlandy programu stabilności na lata 2012–2015 (COM(2012)0322),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Polski z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Polskę programu konwergencji na lata 2012–2015 (COM(2012)0323),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Portugalii z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Portugalię programu stabilności na lata 2012–2016 (COM(2012)0324),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Rumunii z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Rumunię programu konwergencji na lata 2012–2015 (COM(2012)0325),
- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Słowacji z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez

Słowację programu stabilności na lata 2012–2015 (COM(2012)0326),

- uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Słowenii z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Słowenię programu stabilności na lata 2012–2015 (COM(2012)0327),
  - uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Hiszpanii z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Hiszpanię programu stabilności na lata 2012–2015 (COM(2012)0310),
  - uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Szwecji z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Szwecję programu konwergencji na lata 2012–2015 (COM(2012)0328),
  - uwzględniając zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie krajowego programu reform Zjednoczonego Królestwa z 2012 r. oraz zawierające opinię Rady na temat programu konwergencji przedstawionego przez Zjednoczone Królestwo na lata 2012–2017 (COM(2012)0309),
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu PE,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Budżetowej, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Spraw Konstytucyjnych, a także Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A7-0384/2012),
- A. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy, społeczny i finansowy oraz kryzys długu publicznego wciąż trwają;
- B. mając na uwadze, że europejski okres oceny skodyfikowano w rozporządzeniu (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. (sprawozdanie Wortmann-Kool);
1. z zadowoleniem przyjmuje zalecenia Komisji dla poszczególnych państw strefy euro; oczekuje, że zalecenia te będą stanowić podstawę zaleceń z wiosennego szczytu Rady;
  2. przypomina, że europejski okres oceny pozwala na koordynację ex ante w kontekście strefy euro, zarówno poprzez przekazywanie planów projektów budżetów, jak i omawianie głównych planów reform polityki gospodarczej, aby uwzględnić i ograniczyć uboczne skutki działań krajowych dla innych krajów lub całej strefy euro;
  3. jest przekonany, że zaproponowane środki przyczynią się do zapewnienia zrównoważonych finansów publicznych, większej konkurencji, wyższego wzrostu gospodarczego oraz poprawy sytuacji w dziedzinie zatrudnienia;
  4. zwraca uwagę na determinację Komisji w przeprowadzaniu sprzyjających wzrostowi gospodarczemu reform strukturalnych służących temu, aby Europa przezwyciężyła kryzys i odzyskała czołową rolę w gospodarce światowej; popiera działania Komisji na rzecz



korygowania nierówności makroekonomicznych w strefie euro;

5. zauważa, że większość reform strukturalnych koncentruje się na niewielkiej liczbie obszarów, do których należą np. rynki pracy, system podatkowy, restrukturyzacja sektora bankowego, zniesienie nieuzasadnionych ograniczeń dotyczących regulowanych transakcji i zawodów, liberalizacja niektórych sektorów, poprawa efektywności i jakości wydatków publicznych, unikanie niepotrzebnych szczebli administracji rządowej, walka z oszustwami podatkowymi oraz reforma rynków kredytów hipotecznych i nieruchomości;
6. wzywa Komisję do wydawania bardziej sprecyzowanych zaleceń oraz do dalszego monitorowania zaleceń wydanych w przeszłości, w tym do bardziej szczegółowego wyjaśniania i oceniania w przypadkach, w których Komisja uważa, że dany kraj tylko częściowo zastosował się do tych zaleceń;
7. zachęca państwa członkowskie do ścisłego kierowania się zasadami określonymi w pakcie stabilności i wzrostu, po zmianach wynikających z „sześciopaku”, aby zapewnić większą trwałość finansów publicznych oraz większe zrównoważenie gospodarki europejskiej, jak również zmniejszenie presji z sektora bankowego; oczekuje, że Komisja i Rada będą ściśle egzekwować te zasady; zdecydowanie uważa, że należy zwiększyć dyscyplinę podatkową i wzmocnić instytucje podatkowe zarówno na szczeblu krajowym, jak i lokalnym, oraz że wydatki rządowe należy ukierunkować na inwestycje długoterminowe, które wspierałyby trwały wzrost gospodarczy;
8. z zadowoleniem przyjmuje zakończenie procedury nadmiernego deficytu w przypadku kilku państw członkowskich; ma nadzieję, że w najbliższej przyszłości będzie można zakończyć kolejne procedury;
9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że coraz więcej spośród 25 krajów, które podpisały Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej, ratyfikuje ten traktat; wzywa wszystkie państwa członkowskie do jak najszybszej ratyfikacji tego dokumentu; z zadowoleniem przyjmuje pozytywny wynik irlandzkiego referendum w tej sprawie;
10. wzywa wszystkie zainteresowane strony do szybkiego osiągnięcia porozumienia w sprawie „dwupaku” uzupełniającego obecne prawodawstwo przyjęte w ramach współdecyzji; apeluje do wszystkich zainteresowanych stron, aby nie osłabiały konkluzji Rady tuż po ich przyjęciu;
11. z zadowoleniem przyjmuje dialog gospodarczy prowadzony do tej pory między Parlamentem Europejskim i przedstawicielami krajowymi i pragnie prowadzić kolejne rozmowy;
12. podkreśla potrzebę poprawy metod pracy Eurogrupy;
13. ponawia swój apel o podjęcie działań w celu poprawy stabilności systemu finansowego w strefie euro;
14. przypomina, że zalecenia Komisji stanowią wkład w wiosenny szczyt Rady oraz że procedura ta nie jest procedurą ustawodawczą;

15. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie Europejskiej, rządów państw członkowskich oraz EBC.